

Lázár Balázs

Trianon-ecloga

„A facto ad ius non datur consequentia.”
„A cselekedetből annak jogosságára
nem lehet következtetni.”

Költő

*Pásztor, megvan-e még a te nyájad, vagy kiraboltak
téged is éppúgy furcsa zsványok, mint a hazánkat?*

Pásztor

Így jártam, s mint csúf áldozatot gyűlölnék is érte.

Költő

Régi szabály, ne csodálkozz hát ezen, emberi dolgok.

Pásztor

Ó, de a tolvaj vádja a bűn, mit ő követett el...

Költő

Sajnos igazság gyengébbnek még nem adatott itt.

Pásztor

*Tán mi hibánk ez, hittük a törvényt, míg kiröhögtek.
Mintha az átok, melyről annyi, de annyi beszéd volt...*

Költő

Jaj, babonát ne, elég a baj így is... Mért ez a nézés?

Pásztor

*Látod a távoli kéket, volt hegyeink ragyogását?
Mintha az alkonyi pára emelné újra miénkké.*

Költő

*Játszik a szemmel a vágyad, érzéki csalódás,
mint a mi létünk, mely ugyanaz, mint rég, soha nem lesz.*

Pásztor

*Költő, már ne beszélj így, hisz te a gondolatoddal,
verssel, zord anyagot tudsz formálni világgá.
S bár úgy tűnhet, hogy csak káprázat, ami volt,
őrzi a múltat a kő, és évgyűrűkben a fák is.*

*Itt van a szívben a térkép, hallgasd, olvasom én már:
Kassa, Kolozsvár, Munkács, Zenta, Szabadka, Beregszász,
Selmecbánya, Arad, Nagyvárad, Csíkszereda, Dés,
Lendva, Pozsony, Ungvár, Nagybánya, Eszék, Fiume és
Léva, Temesvár, Brassó, Szatmárnémeti, Zombor,
Trencsén, Lőcse, Eperjes, Nagyszőlős, Rimaszombat,
Déva, Segesvár, Poprád, Kismarton, Nagyenyed meg...*

Költő

*Hallgass! Hisz beleőrül az elme, oly hihetetlen,
hogy soha már nem, nem lehet újra egészsé,
mit széttört a kegyetlen idő, Magyarország.*

Pásztor

Érzed a végtagokat? Még századokig bizseregnek.

Költő

Lassan ereszti el őket a történelmi tudat már.

Pásztor

Mert ezer évig volt így boldogan egyben a teste...

Költő

*Nem bánt így el mással az álszent, vén Európa.
Ördögi terv volt, népfelség-blablává finomítva.*

Pásztor

*Mégis dobban, lüktet az életerő a magyarban!
Itt a tavasz, gyászunk hagyjuk a tegnapi télbe,
fénnel teljen a lélek! Hintse az életet immár
lantod: tőlünk függ csak a sorsunk! Víg dala szálljon
szépnek, jónak, igaznak és vad Trianon-bút
adjuk ajándékként, mint kaptuk: a rosszakaróknak.*

Költő

Amen. Érjen a dallam! S addig is áldjon az Isten!